

Spor Bilimleri Fakültesinde Üç Farklı Yöntem İle İşlenen Basketbol Derslerinin Öğrencilerin Bilişsel Duyuşsal ve Psikomotor Gelişim Düzeylerine Etkisi

The Effect Of Basketball Courses Through Three Different Methods On The Cognitive, Affective and Psychomotor Development Levels Of The Faculty Of Sport Sciences

Hüseyin Atakan GÜÇÖĞLU¹, Seyfi SAVAŞ²

Öz

Bu araştırmada, 14 haftalık süre içinde lisans düzeyi basketbol dersi içerisinde spor eğitim modeli, alıştırma yöntemi ve eşli çalışma yönteminin, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişim düzeyleri üzerine etkisinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini, 2018-2019 öğretim yılı güz ve bahar dönemlerinde Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler, örneklemi ise Beden Eğitimi Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği ve Rekreasyon Bölümlerinde öğrenim gören 26 kadın, 23 erkek olmak üzere (N=49) öğrenci oluşturmuştur. Gruplara uygulanan 14 haftalık basketbol eğitimi sonucunda bilişsel ve duyuşsal alana ait verilerde herhangi bir anlamlı farklılık gözlenmezken ($p>0,05$), psikomotor alanda her üç grupta da önemli düzeyde artış gözlenmiştir ($p<0,05$). Bu sonuçlara göre eşli çalışma yönteminin psikomotor gelişim alanına etkisinin spor eğitim modeline göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel gelişim, duyuşsal gelişim, psikomotor gelişim, basketbol, spor eğitim modeli, alıştırma yöntemi, eşli çalışma yöntemi

Abstract

In this study, it is aimed to reveal the effect of sport education model, exercise method and paired study method on cognitive, affective and psychomotor development levels of students in undergraduate level basketball course within 14 weeks. The population of the study was the students of Gazi University Faculty of Sport Sciences in the fall and spring semesters of 2018-2019 academic year, and the sample was formed 26 female and 23 male (N = 49) students who were studying in Physical Education Teacher, Coaching Education, Sports Management and Recreation Departments. As a result of the 14-week basketball training applied to the groups, no significant difference was observed in the cognitive and affective data ($p> 0.05$), while a significant increase was observed in the psychomotor area in all three groups ($p<0.05$). According to these results, it can be said that the effect of the paired study method on psychomotor development area is higher than the sports education model.

Keywords: Cognitive development, Affective development, psychomotor development, Basketball, sports education model, exercise method, pairing method

¹ Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara, Türkiye

² Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Atıf / Citation: Güçođlu, H.A. ve Savaş, S. (2020). Spor bilimleri fakültesinde üç farklı yöntem ile işlenen basketbol derslerinin öğrencilerin bilişsel duyuşsal ve psikomotor gelişim düzeylerine etkisi. *Kastamonu Education Journal*, 28(2), 1014-1031. doi:10.24106/kefdergi.693491

Extended Abstract

Nowadays, physical education and sports lessons have found an important place in every stage of the education process from preschool to higher education. Importance of physical education and sports lessons; cognitive, affective and psychomotor returns and their place in life are undeniable. However, the efficiency and superiority of teaching methods used in physical education and sports teaching has been the subject of discussion. In this study, it is aimed to reveal the effect of sport education model, exercise method and paired study method on cognitive, affective and psychomotor development levels of students in undergraduate level basketball course within 14 weeks. The research was designed using a pre - test and a post - test 2 - group model. The population of the study was the students of Gazi University Faculty of Sport Sciences in the fall and spring semesters of 2018-2019 academic year, and the sample was formed 26 female and 23 male (N = 49) students who were studying in Physical Education Teacher, Coaching Education, Sports Management and Recreation Departments. The study groups were determined by random assignment method and were divided into three groups as model-1 (n = 17), model-2 (n = 16) and model-3 (n = 16). For the Model 1 group, with the model 2 group with the practice method and the model-3 group with the paired study method, the basketball education program was applied for 2 weeks and 2 hours a day for 14 weeks with the sports training model. In order to determine psychomotor development levels in basketball, 'Basketball Psychomotor Field Observation Scale' developed by Faculty Member Seyfi Savaş was used in the study. Also, the Basketball Attitude Scale (short form) was developed by Erman Öncü, Bülent Gürbüz and Mehmet Tunçkol in 2015 was used to determine the affective development levels. Finally, in order to determine cognitive awareness levels, Mehmet Ulaşın's Basketball Knowledge Test developed in 2014 was used. The statistical outputs of the obtained data were obtained using spss 25.0 package program. Firstly, Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk normal distribution tests were applied to the data obtained from the groups. According to the results of this test, the data of the affective domain showed normal distribution, whereas the data of cognitive and psychomotor domain did not show normal distribution. It was considered appropriate to use non parametric tests in all groups considering the inadequacy of the test results and the number of samples. The Wilcoxon Signed Rank Test was used in the pre-test and post-test comparisons of the groups after the determination of the arithmetic mean and standard deviation values. In comparison of groups, Kruskal Wallis was used for 3 way comparisons; Man Whitney U tests were used for 2 way comparisons. In the findings of the research; no important difference was found between the pretest and posttest data of the model-1, model-2 and model 3 groups ($p > 0.05$); in the psychomotor development level, there was a significant difference between the pre-test and post-test data of model-1 model-2 and model 3 groups in favor of all three groups ($p < 0.05$). There was no significant difference between the pre-tests of the 3 groups ($p > 0.05$), but there was an important difference between the post-tests ($p < 0.05$). Besides, all groups were compared with each other by 2-way comparison method. As a result of the comparison, there was no significant difference between the posttest scores of model 1 and model 2 and model 2 and model 3 ($p > 0.05$), but a significant difference was found in favor of model 3 when the posttest scores of model 1 and model 3 were compared. When the Model 1, Model 2 and Model 3 groups were compared in terms of cognitive awareness, no significant difference was found between the groups ($p > 0.05$). As a result of the 14-week basketball training applied to the groups, no significant difference was observed in the cognitive and affective data ($p > 0.05$), while a significant increase was observed in the psychomotor area in all three groups ($p < 0.05$). When the groups were compared with each other at the psychomotor level, no significant difference was found between the sports training model and the practice method and between the exercise method and the paired working method; a significant difference was found between the paired working method and the sport education model in favor of the paired working method. According to these results, it can be said that the effect of the paired study method on psychomotor development area is higher than the sports education model.

1. Giriş

Günümüzde bireylerin, bilimsel düşünme ve problem çözme gibi becerilerinin geliştirilmesi amacıyla birçok ülkede eğitim sistemleri yapılandırmacı eğitim yaklaşımına göre düzenlenmiştir. Ülkemizde de 2006 yılında yapılan köklü değişimle eğitim öğretim programları yapılandırmacı yaklaşıma uygun hale getirilmeye başlanılmıştır (Sert, 2008; Orbeyi & Güven,2008; Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2006). Yapılandırmacı yaklaşıma göre düzenlenen öğretim programlarında, genel eğitimin bir parçası olan beden eğitimi ve spor dersleri de yapılandırmacı anlayışa göre düzenlenmiştir. Beden eğitimi ve spor dersi; öğrencinin bedensel ve ruhsal eğitimini, sportif etkinliklere katılımını, beceri kuvvet ve dayanıklılık gibi temel motorik özelliklerinin gelişmesini önemli bir şekilde destekler (Harmandar, 2004; Özmen, 1999). Beden Eğitimi öğretim programı; öğrencilerin yaşamlarında kullanabilecekleri temel, özelleşmiş spora özgü hareket becerileri, fiziksel etkinliklere özgü bilgileri, duygusal ve toplumsal özellikleri kazanmaları, sağlığı geliştirici fiziksel etkinliklere yaşam boyu etkin katılım sağlamaları amacıyla hazırlanmıştır (Koyuncuoğlu, 2015; Millî Eğitim Bakanlığı, 2012). Özellikle dersin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişim alanlarındaki getirileri göz önüne alındığında ders kazanımlarının en üst düzeyde sağlanması için öğretim yöntem ve tekniklerinin yerinde ve doğru uygulanması gerekmektedir. Bu yöntem ve stiller arasında komut(A), alıştırma(B), işbirliğine dayalı eşli çalışma(C), kendini denetleme(D), katılım(E), yönlendirilmiş buluş(F), problem çözme(G), bireysel program öğrencinin tasarımı(H), öğrencinin başlatması(I), kendine öğretme(J) stilleri; anlatım, sözlü açıklama, gösteri, alıştırma, görevlendirme (ödev), eşli çalışma, yönlendirilmiş buluş, problem çözme, bağımsız çalışma, soru-cevap, değerlendirme ve medya yardımlı öğretim yöntemleri ve doğrudan öğretim (geleneksel), kişiselleştirilmiş sistem öğretimi, işbirlikli öğrenme, akran öğrenme, spor eğitimi, taktik oyun yaklaşımı ve araştırma öğretim modelleri bulunmaktadır (Demirhan, 2001; Metzler, 2005; Tamer & Pulur, 2001). Bu stil, yöntem ve modeller arasında eşli çalışma yöntemi ve alıştırma yöntemi beden eğitimi öğretiminde en çok kullanılan öğretim yöntemlerindedir. Spor eğitim modeli ise özellikle özelleştirilmiş (basketbol, voleybol, jimnastik vb. spor dalları) konuların öğretiminde kullanılabilecek en uygun öğretim modellerinden biridir.

Alıştırma yöntemi: beden eğitimi aktiviteleri için gerekli becerilerin geliştirilmesinde kullanılan ve alıştırma formlarının öğretmen tarafından planlandığı, öğrencilerin ise alıştırmanın tekrarı yoluyla öğrenmelerinin sağlandığı öğretmen merkezli bir öğretim yöntemidir (Tamer & Pulur, 2001). Eşli çalışma yöntemi: öğretmenin hazırladığı ortamda en az ikişerli eş olmak üzere öğrencilerden birinin uygulama yaptığı, diğerinin ise uygulayıcıyı gözlemleyerek geri bildirim verdiği öğretim yöntemidir. Öğrencinin uygulama ve değerlendirme rolünü üstlendiği bu öğrenci merkezli yöntemde öğretmenin görevi ortamı hazırlamaktır. Bu yöntem Bilişsel duyuşsal ve psikomotor öğrenme alanlarında bağımsız öğrenme deneyimleri sunmayı amaçlar (Tamer & Pulur, 2001). Spor eğitim modeli ise beden eğitimi ve spor öğretim programları için geliştirilen bir öğretme modelidir. Genel olarak, daha bütün ve gerçek bir spor deneyimi ve tecrübesi sağlayan spor eğitim modeli öğrencilere geleneksel beden eğitimi ve spor öğretimine göre daha fazla öğrenme şansı sunmaktadır. Bu modelde öğrenciler spor deneyimlerini koordine eder ve yönetirler. Ayrıca daha bütün ve gerçekçi bir şekilde nasıl oynayacaklarını öğrenirler. Kişisel sorumluluk ve aktif bir grup üyeliği becerilerini de öğrenirler (Siedentop, 2011). Bu çalışmada bu üç farklı öğretim yöntemi karşılaştırılarak bilişsel duyuşsal ve psikomotor gelişim yönünden birbirlerine olan üstünlükleri araştırılmıştır. Bu araştırmanın amacı; eşli çalışma yöntemi, alıştırma yöntemi ve spor eğitim modeli ile işlenen basketbol derslerinin, spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişim düzeylerine etkisinin olup olmadığının varsa bu yöntemlerin etki alanındaki farklılıkların ortaya koyulmasıdır.

Tanımlar

Psikomotor gelişim: Vücut kontrolü ile koordinasyonun, başka bir deyişle, sinir-kas sistemleri koordinasyonunun geliştirilmesidir (Tamer, 1987, s. 2).

Duyuşsal gelişim: Kurulu olan herhangi bir sistemi kabul etme sürecinde bireyin bu sisteme karşı göstermiş olduğu duygusal tepkilerin bütünü yani; nefret, beğenme, tavır, değer ve inançlar gibi duyuşsal unsurlar bu alana dâhil olmaktadır (Melograno, 1997).

Bilişsel gelişim: Bilgi edinmede, bilişsel beceriler kazanmada geçirilen değişimleri, ilerlemeleri ifade eder. Bir başka deyişle bilişsel gelişim bilme, tanıma, anlama, kavrama, düşünme, akıl yürütme, problem çözme gibi zihinsel eylemlerde gelişimsel süreç içinde meydana gelen değişim ve gelişimi ifade eder (Yöndem & Taylı, 2010, s. 70-71).

Eriş düzeyi: Bir eğitim programındaki girdiler ile çıktılar arasındaki program hedefleri ile tutarlı fark (Mirzeoğlu, 2000).

2. Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin eşli çalışma yöntemi, alıştırmaya yöntemi ve spor eğitim modeli ile işlenen basketbol dersinin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişim düzeylerine etkisinin incelenmesini amaçlayan deneysel bir araştırma olup ön test son test kontrol gruplu model ile desenlenmiştir.

Deneysel araştırma, neden – sonuç ilişkilerini belirlemeye çalışmak amacı ile doğrudan araştırmacının kontrolü altında, gözlenmek istenen verilerin üretildiği araştırma türüne denir. Gözlenmek istenenlerin doğrudan araştırmacı tarafından üretilmesi söz konusudur. Deneysel araştırma türlerinden “öntest–son test kontrol gruplu modelde” ise, yansız atama ile oluşturulmuş iki grup bulunur. Bunlardan biri deney, diğeri ise kontrol grubu olarak adlandırılır. Her iki grupta da deney öncesi ve deney sonrası ölçümler yapılır (Karasar, 2007).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2018-2019 öğretim yılında Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği ve Rekreasyon bölümlerinde öğrenim gören 26 kadın, 23 erkek olmak üzere toplam 49 öğrenci oluşturmuştur.

Gruplar aşağıdaki şekilde tasnif edilmiştir;

- Model 1: 9 kadın ve 8 erkek olmak üzere yaş ortalamaları ($21,58 \pm 2,575$) olan 17 kişi. Spor eğitim modeli ile işlenen basketbol dersine
  - Model 2: 8 kadın ve 8 erkek olmak üzere yaş ortalamaları ($21,06 \pm 1,569$) olan 16 kişi. Alıştırmaya yöntemi ile işlenen basketbol dersine
  - Model 3: 9 kadın ve 7 erkek olmak üzere yaş ortalamaları ($21,062 \pm 1,526$) olan 16 kişi. Eşli çalışma yöntemi ile işlenen basketbol dersine
- Katılım göstermişlerdir.

Çalışma gruplarına; 14 hafta boyunca, haftada 2 gün ve 2 ders saati olmak üzere temel basketbol eğitimi verilmiştir.

Araştırma Süreci

Araştırma süreci grupların random atama yöntemi kullanılarak belirlenmesiyle başlamış olup belirlenen gruplara ön testler uygulanmadan önce 3 haftalık basketbol eğitimi verilmiştir. Sonrasında gruplara araştırmacı tarafından ön testler uygulanmış ve 14 haftalık eğitim, öğretim yöntemleri dikkate alınarak uygulanmaya devam edilmiştir. Araştırmanın eğitim sürecini üniversitenin basketbol derslerine giren bir öğretim üyesi ve bir araştırma görevlisi sürdürmüştür. Eğitim süreci bitiminde araştırmacı tarafından son testler alındıktan sonra veriler dijital ortama aktarılmış, istatistiksel işlemler uygulanmıştır ve bulgular ortaya konulmuştur.

Veri Toplama Aracı:

Araştırmada; elde edilen verilerin akademik ortamda paylaşımı için veri kullanımı izin formu, duyuşsal gelişimin belirlenmesi için Öncü, E., Gürbüz, B. ve Tunçkol, H. M.'nin geliştirdiği Basketbol Tutum Ölçeği, bilişsel gelişimin belirlenmesi için Ulaş, M.'nin geliştirdiği Basketbol Bilgi Testi ve son olarak basketbolda psikomotor erişim düzeyinin belirlenmesinde; Dr. Öğretim Üyesi Seyfi Savaş tarafından geliştirilen Basketbolun tüm temel tekniklerini içinde bulunduran Psikomotor Erişim Gözlem Formu kullanılmıştır.

Basketbol Tutum Ölçeği

Bu ölçek öğrencilerin basketbola karşı tutumlarını ortaya koymak amacıyla geliştirilmiştir. Eylem ve değer olmak üzere iki alt boyuttan oluşan ölçekte beş eylem alt boyutuna, beş değer alt boyutuna ait olmak üzere 10 soru bulunmaktadır. Cevaplar 5li likert tipinde hazırlanmış olup 1 (kesinlikle katılmıyorum), 2 (katılmıyorum), 3 (kararsızım), 4 (katılıyorum), 5 (kesinlikle katılıyorum) şeklinde puanlanmıştır. Ölçekten alınacak en yüksek puan 50, en düşük puan 10 dur (Öncü, Gürbüz, & Tunçkol, 2015).

Basketbol Bilgi Testi

Ulaş (2014) tarafından temel basketbol bilgisini ölçmek amacıyla geliştirilen bu test, çoktan seçmeli 25 sorudan oluşmaktadır. Bu testte her doğru cevaplar 4 puan, yanlış ve boş bırakılan cevaplar ise 0 puan olarak değerlendirilmiştir. Testten alınan en yüksek puan 100 olarak hesaplanmıştır. 100 kişi üzerinde yapılmış olan güvenilirlik çalışmasında KR-20 formülü uygulanmış ve KR-20 güvenilirlik kat sayısı 0.93 bulunmuştur.

Basketbol Psikomotor Erişi Gözlem Formu

Tam saha bütün tekniklerin uygulanması (Değerlendirme puanlaması %100)

Aday 1 no'lu pozisyondan sağ el ile 2 kez top sürdükten sonra (C) ye göğüs pası verir ve V-kat yaparak 2 numaralı pozisyona doğru gelir. 2 numaralı pozisyonda (C)den pası aldıktan sonra sola doğru jab step (adım aldatması) yaptıktan sonra sağ turnike atar. Devamında box out ve rebound hareketlerini yaparak tekrar (C) ye baş üstü pası verir. Devamında 3 nolu pozisyona doğru kat yaparak (C)den pası alır ve sol el ile 2 kere top sürdükten sonra bacak arası el değiştirme yapar (sol elden sağ ele). Topu sağ eline aldıktan sonra 4 numaralı pozisyona doğru yönelir, 4 numaralı bölgeye giderken önce sağ elden sol ele ve sonrasında sol elden sağ ele olmak üzere iki adet önden el değiştirme hareketini uygular ve tekrar sağ elle top sürerek 4 numaralı pozisyona ulaşır. Burada tekrar bacak arası el değiştirme hareketini yapar (sağ elden sol ele) ve 5 numaralı pozisyona sol el ile top sürerek ilerler ve sol turnike atar. Sol turnike tamamlandıktan sonra tekrar box out ve rebound hareketlerini yapar ve sol el ile top sürerek 6 numaralı pozisyona doğru ilerler. 6 numaralı pozisyonda arkadan el değiştirme hareketini yapıp sağ el ile 7 numaralı pozisyona doğru ilerler. 7 numaralı pozisyonda sağ el ile reverse hareketini yaparak 8 numaralı pozisyona doğru ilerler. 8 numaralı pozisyona yaklaştığında kekeleme hareketini yaptıktan sonra sıçrayarak şut atar ve hareketleri tamamlamış olur.

Puanlama: 0-5 puan arasında yapılan puanlamaya göre, sıfır puan "gözlenmedi", 1 puan "zayıf", 2 puan "orta", 3 puan "iyi", 4 puan "çok iyi", 5 puan ise "mükemmel" şeklinde puanlanmıştır (Sural & Savaş, 2016, s. 349; Türkiye Basketbol Federasyonu 2017). Ek 5'te belirtilmiştir.

Puanlama yapılacak hareketler (Her bir hareket 0-5 puan arasında puanlanacaktır.);

1-Sağ elle top sürme

11-Sol elle bacak arası top sürme

2-Göğüs pası

12-Önden el değiştirerek top sürme (sağ elden sol ele)

3-V kat yapma

13-Önden el değiştirerek top sürme (sol elden sağ ele)

4-Pas alma

14-Sağ elle bacak arası top sürme

5-Jab step (Hamle adımı)

15-Sol el turnike

6-Top sürme ve sağ turnike

16-Box-out ve rebound

7-Box-out ve rebound

17-Sol elle arkadan el değiştirerek top sürme

8-Baş üstü pas

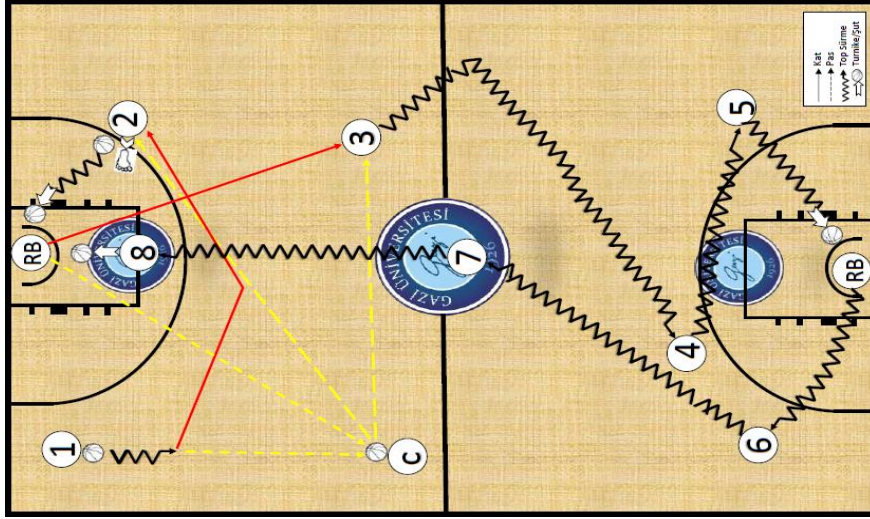
18-Sağ elle reverse hareketi (top sürme)

9-Sola doğru kat etme

19-Kekeleme hareketi (top sürme)

10-Pas alma ve sol elle top sürme

20- Sıçrayarak şut

Şekil 1. Basketbol Psikomotor Erişi Gözlem Ölçeği

Verilerin Analizi ve Değerlendirilmesi:

Tablo 1. Normallik Testi

	Kolmogorov-Smirnov			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	p	Statistic	df	p
Model -1 Duyuşsal Ön-Test	,120	16	,200	,969	16	,816
Model -2 Duyuşsal Ön-Test	,187	16	,136	,930	16	,243
Model -3 Duyuşsal Ön-Test	,160	16	,200	,955	16	,569
Model -1 Duyuşsal Son-Test	,136	16	,200	,951	16	,508
Model -2 Duyuşsal Son-Test	,119	16	,200	,947	16	,450
Model -3 Duyuşsal Son-Test	,120	16	,200	,979	16	,958
Model -1 Psikomotor Ön-Test	,198	16	,094	,825	16	,006
Model -2 Psikomotor Ön-Test	,166	16	,200	,943	16	,385
Model -3 Psikomotor Ön-Test	,203	16	,077	,741	16	,000
Model -1 Psikomotor Son-Test	,267	16	,003	,701	16	,000
Model -2 Psikomotor Son-Test	,270	16	,003	,827	16	,006
Model -3 Psikomotor Son-Test	,228	16	,026	,719	16	,000
Model -1 Bilişsel Alan Testi	,244	16	,012	,847	16	,012
Model -2 Bilişsel Alan Testi	,222	16	,034	,812	16	,004
Model -3 Bilişsel Alan Testi	,269	16	,003	,780	16	,001

$p > 0,05$

Tablo-1'de model -1, model -2 ve model 3 için alınan ön test ve son test verilerine göre normallik testleri uygulanmıştır. Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk test sonuçlarına göre duyuşsal alana ait veriler normal dağılım göstermektedir ($p > 0,5$). Psikomotor ve bilişsel alana ait veriler ise normal dağılım göstermemektedir ($p < 0,5$). Uygulanan normallik testi sonuçlarına göre; istatistiksel bulgulara ulaşmak amacıyla duyuşsal alanda parametrik, bilişsel ve psikomotor alanda ise non-parametrik testler uygulanmalıdır. Ancak ölçeklerin uygulandığı kişi sayısını dikkate alındığında (grup başına $n=16$) normal dağılım gösteren gruplarda uygulanabilecek testler için yeterli örneklem sayısına ulaşılamamıştır. Bu durum göz önüne alınarak hem duyuşsal alan hem de bilişsel ve psikomotor alan ölçek sonuçlarının istatistiksel değerlendirmesinde non-parametrik testler kullanılması uygun görülmüştür. Grupların kendi içinde ön test ve son testlerinin karşılaştırılmasında Wilcoxon Signed Rank Testi, Gruplar arası ön test ve son test karşılaştırmalarında ise 3lü karşılaştırmalarda Kruskal Wallis, 2li karşılaştırmalarda ise Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel işlemler Spss 25.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır.

3. Bulgular

Duyuşsal Alana Ait Bulgular

Tablo 2. Duyuşsal Alana Ait Betimsel İstatistikler

Duyuşsal Alan	N	Min	Max	Ort	Ss
Model-1 Ön-Test	16	2,70	4,70	3,6063	,14591
Model-2 Ön-Test	16	2,90	4,60	3,8187	,14237
Model-3 Ön-Test	16	1,90	5,00	3,6938	,20886
Model-1 Son-Test	16	2,70	4,40	3,5688	,12901
Model-2 Son-Test	16	2,90	4,60	3,8750	,11955
Model-3 Son-Test	16	2,20	4,90	3,6625	,16730

Tablo-2’te duyuşsal alan ölçümlerine ait bulgulardan en düşük ve en yüksek değerler, puanların aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları verilmiştir. Bu tablo grupların basketbol ile ilgili duyuşsal düzeyi ve gelişimi hakkında ön bilgi sağlaması amacıyla verilmiştir.

Tablo 3. Model -1, Model -2 ve Model -3 Gruplarının Duyuşsal Alan Ön Test Puanlarının Kruskal Wallis Testi ile Karşılaştırılması

Duyuşsal Alan	N	Sıralar Ortalaması	X±Ss	Kruskal Wallis H	df	p
Model-1 Ön-Test	16	21,66	3,6063±0,145	1,245	2	0,537
Model-2 Ön-Test	16	27,16	3,8187±0,142			
Model-3 Ön-Test	16	24,69	3,6938±0,208			

p<0,05

Tablo-3’te duyuşsal alan ön test puanlarına göre, sıra ortalamaları verilen model -1, model -2 ve model -3 grupları Kruskal Wallis testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Gruplar arasında p<0.05 e göre anlamlı bir farka ulaşılamamıştır. Bu sonuca göre grupların kendi arasında denk olduğu söylenebilir.

Tablo 4. Duyuşsal Alan Puanları Bakımından Model -1 Grubunun Ön Test ve Son Test Puanlarının Wilcoxon Testi ile Karşılaştırılması

Duyuşsal Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	Z	p
Model-1 Ön-Test	16	7,13	57,00	3,6063±0,145	-,574	0,566
Model-1 Son-Test	16	9,88	79,00	3,5688±0,129		

p<0,05

Tablo-4’te model -1(spor eğitim modeli ile öğrenim gören grup)’in duyuşsal alana ait ön test ve son test verileri Wilcoxon Signed Rank testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-1’in duyuşsal alana ait ön test ve son test puanları arasında p<0.05’ e göre anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Bu sonuca göre spor eğitim modelinin uygulandığı örneklem grubunda, duyuşsal alanda istatistiksel olarak bir değişim görülmemiştir.

Tablo 5. Duyuşsal Alan Puanları Bakımından Model -2 Grubunun Ön Test ve Son Test Puanlarının Wilcoxon Testi ile Karşılaştırılması

Duyuşsal Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	Z	p
Model-2 Ön-Test	16	6,75	54,00	3,8187±0,142	-0,598	0,550
Model-2 Son-Test	16	7,40	37,00	3,8750±0,119		

p<0,05

Tablo-5’te model -2’nin (alıştırma yöntemi ile öğrenim gören grup) duyuşsal alana ait ön test ve son test verileri Wilcoxon iki örneklem testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model -2’nin duyuşsal alana ait ön test ve son test puanları arasında p<0.05’ e göre anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Bu sonuca göre alıştırma yönteminin uygulandığı örneklem grubunda, duyuşsal alanda istatistiksel olarak pozitif ya da negatif yönde bir değişim görülmemiştir.

Tablo 6. Duyuşsal Alan Puanları Bakımından Model -3 Grubunun Ön Test ve Son Test Puanlarının Wilcoxon Testi ile Karşılaştırılması

Duyuşsal Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	Z	p
Model-3 Ön-Test	16	8,08	48,50	3,6938±0,208	-0,655	0,
Model-3 Son-Test	16	7,94	71,50	3,6625±0,167		512

p<0,05

Tablo-6'da model -3'ün (eşli çalışma yöntemi ile öğrenim gören grup) duyuşsal alana ait ön test ve son test verileri Wilcoxon iki örneklem testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model -3'ün duyuşsal alana ait ön test ve son test puanları arasında p<0.05'e göre anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Bu sonuca göre eşli çalışma yönteminin uygulandığı örneklem grubunda, duyuşsal alanda istatistiksel olarak pozitif ya da negatif yönde bir değişim görülmemiştir.

Tablo 7. Model -1, Model -2 ve Model-3 Gruplarının Duyuşsal Alan Son Test Puanlarının Kruskal Wallis Testi ile Karşılaştırılması

Duyuşsal Alan	N	Sıralar Ortalaması	X±Ss	Kruskal Wallis H	df	p
Model-1 Son-Test	16	20,88	3,5688±0,129			
Model-2 Son-Test	16	29,16	3,8750±0,119	2,943	2	0,230
Model-3 Son-Test	16	23,47	3,6625±0,167			

Tablo-7'de duyuşsal alan son test puanlarına göre, sıra ortalamaları ve sıralar toplamı verilen model -1, model -2 ve model -3 grupları Kruskal Wallis testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Grupların son test istatistikleri arasında p<0.05'e göre anlamlı bir farka ulaşılamamıştır. spor eğitim modeli, alıştırma yöntemi ve eşli çalışma yönteminin uygulandığı örneklem gruplarında duyuşsal gelişim alanı temel alındığında, uygulanan yöntemlerin birbirlerine karşı istatistiksel olarak herhangi bir üstünlüğüne rastlanılmamıştır.

Psikomotor Alana Ait Bulgular

Tablo 8. Psikomotor Alana Ait Betimsel İstatistikler

Psikomotor Alan	N	Min	Max	Ort	Ss
Model-1 Ön-Test	17	1,85	3,95	2,4031	,13443
Model-2 Ön-Test	17	1,45	3,90	2,3656	,15856
Model-3 Ön-Test	16	1,60	4,30	2,3187	,15103
Model-1 Son-Test	16	2,45	4,20	2,8000	,10935
Model-2 Son-Test	16	2,40	4,20	2,9250	,12196
Model-3 Son-Test	16	2,65	4,75	3,1312	,12170

Tablo-8'de psikomotor alan ölçümlerine ait bulgulardan en düşük ve en yüksek değerler, puan ortalamaları, standart sapmaları verilmiştir. Bu tablo grupların basketbol ile ilgili psikomotor düzeyleri ve gelişimi hakkında ön bilgi sağlama amacıyla verilmiştir.

Tablo 9. Model -1, Model -2 ve Model-3 Gruplarının Psikomotor Alan Ön Test Puanlarının Kruskal Wallis Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar Ortalaması	X±Ss	Kruskal Wallis H	df	p
Model-1 Ön-Test	17	26,41	2,4031±0,134			
Model-2 Ön-Test	16	24,59	2,3656±0,158	,273	2	0,872
Model-3 Ön-Test	16	23,91	2,3187±0,151			

p<0,05

Tablo-9'da psikomotor alan ön test puanlarına göre, sıra ortalamaları ve sıralar toplamı verilen model-1, model-2 ve model-3 grupları Kruskal Wallis testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Grupların ön test puanları arasında p<0.05'e göre anlamlı bir farka ulaşılamamıştır. Bu sonuca göre grupların basketbol eğitimi öncesinde birbirine denk olduğu söylenebilir.

Tablo 10. Psikomotor Alan Puanları Bakımından Model -1 Grubunun Ön Test ve Son Test Puanlarının Wilcoxon Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	Z	p
Model-1 Ön-Test	17	9,00	153,00	2,4031±0,134	-3,626	0,000
Model-1 Son-Test	17	0,00	0,00	2,8000±0,109		

p<0,05

Tablo-10'da model-1 (spor eğitim modeli ile öğrenim gören grup)'in psikomotor alana ait ön test ve son test verileri Wilcoxon Signed Rank testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-1 grubunun psikomotor alana ait ön test ve son test puanları arasında p<0.05' e göre pozitif yönde anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre model-1 grubunun (spor eğitim modelinin uygulandığı grup) basketbola yönelik psikomotor becerilerinde belirgin bir düzeyde gelişim meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 11. Psikomotor Alan Puanları Bakımından Model -2 Grubunun Ön Test ve Son Test Puanlarının Wilcoxon Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	Z	p
Model-2 Ön-Test	16	8,50	136,00	2,3656±0,158	-3,520	0,000
Model-2 Son-Test	16	0,00	0,00	2,9250±0,121		

p<0,05

Tablo-11'de model-2 (alıştırma yöntemi ile öğrenim gören grup)'nin psikomotor alana ait ön test ve son test verileri Wilcoxon Signed Rank testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-2 grubunun psikomotor alana ait ön test ve son test puanları arasında p<0.05' e göre pozitif yönde anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre model-2 (alıştırma yönteminin uygulandığı grup) grubunun basketbola yönelik psikomotor becerilerinde belirgin bir düzeyde gelişim meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 12. Psikomotor Alan Puanları Bakımından Model-3 Grubunun Ön Test ve Son Test Puanlarının Wilcoxon Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	Z	p
Model-3 Ön-Test	16	8,50	136,00	2,3187±0,151	-3,529	0,000
Model-3 Son-Test	16	0,00	0,00	3,1312±0,121		

p<0,05

Tablo-12'de model-3 (eşli çalışma yöntemi ile öğrenim gören grup)'ün psikomotor alana ait ön test ve son test verileri Wilcoxon Signed Rank testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-3 grubunun psikomotor alana ait ön test ve son test puanları arasında p<0.05' e göre pozitif yönde anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre model-3 (alıştırma yönteminin uygulandığı grup) grubunun basketbola yönelik psikomotor becerilerinde belirgin bir düzeyde gelişim meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 13. Model -1 Model -2 ve Model -3 Gruplarının Psikomotor Alan Son Test Puanlarının Kruskal Wallis Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar Ortalaması	X±Ss	Kruskal Wallis H	df	p
Model-1 Son-Test	17	18,21	2,8000±0,109			
Model-2 Son-Test	16	23,59	2,9250±0,121	9,867	2	0,007
Model-3 Son-Test	16	33,63	3,1312±0,121			

p<0,05

Tablo13'te psikomotor alan son test puanlarına göre, sıra ortalamaları ve sıralar toplamaları verilen model-1, model-2 ve model-3 grupları Kruskal Wallis testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Bu sonuçlara göre model-1, model-2 ve model-3 grupları son test puanları karşılaştırıldığında gruplar arasında p<0,05 e göre anlamlı bir farka ulaşılmıştır. Kruskal Wallis testi sadece gruplar arasında fark olup olmadığını ortaya koymaktadır bu yüzden hangi gruplar arasında fark olduğu Man Whitney U testi ile incelenmiştir.

Tablo 14. Psikomotor Alan Puanları Bakımından Model-1 ve Model-2 Grubunun Son Test Puanlarının Man Whitney U Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	U	p
Model-1 Son-Test	17	15,29	260,00	2,8000±0,109	107,00	0,294
Model-2 Son-Test	16	18,81	301,00	2,9250±0,121		

p<0,05

Tablo-14'te model -1 (spor eğitim modeli ile öğrenim gören grup) ve model-2 (alıştırma yöntemi ile öğrenim gören grup) gruplarının psikomotor alana ait son test puanları Man Whitney U Testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-1 ve model-2 gruplarının psikomotor alana ait son test puanları arasında p<0,05'e göre anlamlı bir farklılık yoktur. Bu sonuca göre spor eğitim modeli ve alıştırma yöntemleri kıyaslandığında, her ne kadar aritmetik ortalamalara bakıldığında alıştırma yönteminde spor eğitimi modeline kıyasla daha fazla artış görülse de, istatistiksel olarak birbirlerine karşı herhangi bir üstünlüğü ortaya çıkmamıştır.

Tablo 15. Psikomotor Alan Puanları Bakımından Model-1 ve Model-3 Grubunun Son Test Puanlarının Man Whitney U Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	U	p
Model-1 Son-Test	17	11,91	202,50	2,8000±0,109	49,500	0,002
Model-3 Son-Test	16	22,41	358,50	3,1312±0,121		

p<0,05

Tablo-15'te model -1 (spor eğitim modeli ile öğrenim gören grup) ve model-3 (eşli çalışma yöntemi ile öğrenim gören grup) gruplarının psikomotor alana ait son test puanları Man Whitney U Testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-1 ve model-3 gruplarının psikomotor alana ait son test puanları arasında p<0,05'e göre model-3 grubu lehine anlamlı bir farklılık görülmüştür. Bu sonuca göre spor eğitim modeli ve eşli çalışma yöntemleri kıyaslandığında eşli çalışma yöntemi spor eğitim modeline göre öğrencilerin psikomotor gelişim düzeylerinde daha etkili olduğu söylenebilir.

Tablo 16. Psikomotor Alan Puanları Bakımından Model-2 ve Model-3 Grubunun Son Test Puanlarının Man Whitney U Testi ile Karşılaştırılması

Psikomotor Alan	N	Sıralar ortalaması	Sıralar toplamı	X±Ss	U	p
Model-2 Son-Test	16	13,28	212,50	2,9250±0,121	76,500	0,052
Model-3 Son-Test	16	19,72	315,50	3,1312±0,121		

p<0,05

Tablo-16'da model -2 (alıştırma yöntemi ile öğrenim gören grup) ve model-3 (eşli çalışma yöntemi ile öğrenim gören grup) gruplarının psikomotor alana ait son test puanları Man Whitney U Testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuca göre model-2 ve model-3 gruplarının psikomotor alana ait son test puanları arasında p<0,05'e göre anlamlı bir farklılık yoktur. Bu sonuca göre alıştırma yöntemi ve eşli çalışma yöntemleri kıyaslandığında her ne kadar aritmetik ortalamalara bakıldığında eşli çalışma yönteminde alıştırma yöntemine kıyasla ön test ve son test puanları arasında daha fazla artış görülse de istatistiksel olarak birbirlerine karşı herhangi bir üstünlüğü ortaya çıkmamıştır.

Bilişsel Alana Ait Bulgular

Tablo 17. Bilişsel Alana Ait Betimsel İstatistikler

Bilişsel Alan	N	Min	Max	Ort	Ss
Model-1	17	64,00	96,00	85,250	2,27211
Model-2	16	56,00	100,0	88,250	2,69490
Model-3	16	60,00	96,00	86,500	2,52653

Tablo-17'de bilişsel alan ölçümlerine ait bulgulardan en düşük ve en yüksek değerler, puan ortalamaları, standart sapmaları verilmiştir. Bu tablo grupların basketbol ile ilgili bilişsel düzeyleri ve gelişimi hakkında ön bilgi sağlaması amacıyla verilmiştir.

Tablo 18. Bilişsel Alan Puanları Bakımından Model 1, Model-2 ve Model-3 Gruplarının Kruskal Wallis Testi ile Karşılaştırılması

Bilişsel Alan	N	Sıralar Ortalaması	X±Ss	Kruskal Wallis H	df	p
Model-1	17	21,85	85,25±2,272	1,501	2	0,472
Model-2	16	27,69	88,25±2,694			
Model-3	16	25,66	86,50±2,526			

p<0,05

Tablo-18’de bilişsel alan için uygulanmış olan Basketbol Bilgi Testi puanlarına göre, sıra ortalamaları verilen model -1, model -2 ve model -3 grupları Kruskal Wallis testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Gruplar arasında $p<0.05$ e göre anlamlı bir farka ulaşamamıştır. Bu sonuca göre grupların bilişsel farkındalık bakımından birbirlerine denk olduğu söylenebilir. Ayrıca tüm grupların bilişsel testten aldıkları puanların aritmetik ortalamaları 100 puan üzerinden model -1 için 85.25 model-2 için 88.25 model 3 için 86.50 olmak üzere tüm gruplarda grup aritmetik ortalamaları 85 puanın üzerindedir. Bu durumda tüm gruplar için basketbola yönelik bilişsel farkındalığın sağlandığı söylenebilir.

4. Sonuç ve Tartışma

Sonuç

Spor eğitim modeli (model-1), alıştırma yöntemi (model-2) ve eşli çalışma yöntemi (model-3) ile basketbol eğitimi verilen üç ayrı örneklem grubunda; duyuşsal alan verileri incelendiğinde, her üç öğretim yönteminin de öğrencilerin basketbol ile ilgili tutumlarına istatistiksel olarak anlamlı derecede negatif ya da pozitif bir gelişme meydana getirmediği görülmüştür. Böylelikle bu örneklem grubu için geçerli olmak üzere spor eğitim modeli alıştırma yöntemi ve eşli çalışma yönteminin öğrencilerin duyuşsal gelişimi üzerine herhangi bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Bilişsel alan verileri incelendiğinde her üç grubun basketbol bilgi testi puanları arasında anlamlı bir farka rastlanılmamıştır. Bilişsel alan puanları bakımından gruplar birbirine denktir. Bununla birlikte tüm grupların aritmetik ortalama değerleri 100 üzerinden 85 puanın üzerindedir. Bu rakamlar yorumlandığında her üç grup içinde basketbol eğitimi sırasında bilişsel olarak farkındalıklarının sağlandığı söylenebilir.

Psikomotor alana ait veriler incelendiğinde ise her üç öğretim yönteminin de öğrencilerin psikomotor gelişimlerine istatistiksel olarak pozitif yönde ve önemli düzeyde etki ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç ile birlikte hangi yöntemin daha üstün olduğunu anlamak amacıyla 3’lü karşılaştırma yapılmış ve gruplar arasında anlamlı bir farka ulaşılmıştır. Bu istatistiksel sonuç ile birlikte tüm gruplar psikomotor gelişim bakımından birbiri ile kıyaslanmıştır. Bu karşılaştırmaların sonucunda; spor eğitim modeli ve alıştırma yöntemi arasında anlamlı bir fark görülmemiştir. Ancak eşli çalışma yönteminin spor eğitim modeline göre psikomotor gelişim düzeyine daha fazla etki sağladığı görülmüştür. Bununla birlikte psikomotor alana ait betimsel istatistikler tablosu incelenecek olursa, ön test ve son testler arasında ki aritmetik ortalama farklarına baktığımızda alıştırma yöntemi ile öğrenim gören grubun (model-2) ön test ve son test aritmetik ortalama puanları arasında 0,5594 puanlık bir artış gözlenirken, eşli çalışma yöntemi ile öğrenim gören grubun (model-3) ön test ve son test aritmetik ortalaması arasında 0,8250 puanlık bir artış görülmesine rağmen istatistiksel testler sonucunda $p<0,05$ ’e göre anlamlı bir fark görülmemiştir. Bunun nedeni örneklem sayısının yetersizliği ve verilerin normal dağılım göstermemesi olarak gösterilebilir.

Araştırma sonuçları bir bütün olarak yorumlanacak olursa; basketbol öğretiminde kullanılan spor eğitim modeli, alıştırma yöntemi ve eşli çalışma yönteminin duyuşsal alanda herhangi bir etkisi gözlemlenemezken, bilişsel alanda ise yöntemler arasında anlamlı bir farka ulaşamamasına karşın tüm yöntemlerde bilişsel farkındalık sağlanmıştır. Psikomotor alanda ise tüm yöntemlerde belirgin bir gelişim sağlanırken en baskın ve faydalı yöntem eşli çalışma yöntemi olarak göze çarpmaktadır. Bu sonuca göre eşli çalışma yönteminin öğrenci merkezli bir öğretim yöntemi olduğunu vurgulayarak öğrencilerin öğrenme ortamındaki sorumluluklarının artmasının, öğrenmelerinde olumlu bir etki yarattığı söylenebilir.

Tartışma

Çelik (2011), 54 6. Sınıf öğrencisi üzerinde yaptığı çalışmada yönlendirilmiş buluş yöntemi ve komut yönteminin, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimlerine etkilerini karşılaştırmıştır. Araştırma sonuçlarına göre;

psikomotor alanda yönlendirilmiş buluş yönteminin komut yöntemine göre daha etkili olduğu görülmüştür. Duyuşsal alan incelendiğinde ise yöntemler arasında anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Bu sonuçlar öğrenci merkezli öğretim yöntemlerinin psikomotor gelişim düzeyleri üzerine daha etkili olmasından ve duyuşsal alan incelendiğinde yöntemler arasında anlamlı bir fark olmamasın dolayı bizim çalışmamızla paralellik göstermektedir.

Sural ve Savaş, (2016) 60 üniversite öğrencisi ile yaptığı çalışmada; spor eğitimi modeli ve doğrudan öğretim modelini psikomotor gelişim düzeyi bakımından karşılaştırmıştır. Araştırma sonuçlarına göre her iki öğretim yöntemi lehine psikomotor erişimi bakımından gelişme görülürken, doğrudan öğretim modelinin spor eğitimi modeline göre daha etkili olduğu ortaya çıkmıştır. Doğrudan öğretim modelinin(geleneksel öğretim modeli) spor eğitimi modeline göre psikomotor erişimi bakımından daha etkili olması bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

Çelen, (2012) 65 üniversite öğrencisi üzerinde yaptığı çalışmada Spor eğitimi modeli ile işlenen voleybol derslerinin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişimi düzeylerine etkisini incelemiştir. Deney grubuna (n=35) spor eğitimi modeli, kontrol grubuna (n=30) ise doğrudan öğretim modeli ile voleybol eğitimi gerçekleştirilmiştir. Çalışma sonuçlarına göre bilişsel ve duyuşsal alanda spor eğitimi modeli doğrudan öğretim modeline göre daha etkili olduğu görülürken, psikomotor alanda ise doğrudan öğretim modelinin daha etkili olduğu görülmüştür. Bu çalışma, psikomotor alan bakımından bizim çalışmamızı destekler nitelik gösterirken, duyuşsal alan sonuçlarına göre bizim çalışmamızla paralellik göstermemektedir. Bunun nedeni örneklem grubunun, kullanılan ölçü ve eğitiminin farklılık göstermesi olarak düşünülmektedir.

Güneş (2017), 61 lise öğrencisi ile yaptığı çalışmada basketbol ünitesinde taktiksel oyun yaklaşımının lise öğrencilerinin bilişsel duyuşsal ve psikomotor erişimi düzeylerine etkisini incelemiştir. Çalışmada kontrol grubuna geleneksel yaklaşım ile öğretim uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre grupların kendi içinde ön test ve son test puanlarının karşılaştırılması sonucunda bilişsel ve psikomotor alanda son test puanları lehine pozitif yönde bir artış gözlenmiştir, duyuşsal alanda ise hem deney grubunda hem de kontrol grubunda grup içi karşılaştırmalarda anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Bu sonuçlar bilişsel duyuşsal ve psikomotor alanlarda bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

Pehlivan ve Alkan (2010), yaş ortalamaları 12,5 olan toplam 103 öğrenci ile yaptığı çalışmada işbirlikli öğretim yöntemleri ile geleneksel öğretim yöntemlerini karşılaştırmıştır. Deney grubuna (n=53) işbirlikli öğretim yöntemleri, Kontrol grubuna ise (n=50) geleneksel öğretim yöntemleri kullanılarak beden eğitimi öğretimi uygulanmıştır. Araştırma sonucunda; duyuşsal alana ait bulgularda her iki öğretim yöntemiyle öğrenim gören grupta da anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Psikomotor alana ait bulgularda ise her iki grupta da anlamlı düzeyde gelişme görülürken, deney grubunun kontrol grubuna göre daha etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar hem duyuşsal alanda anlamlı bir farka rastlanmaması hem de psikomotor alanda işbirlikli öğretimin avantajlı çıkması bakımından bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

5. Kaynakça

- Çelen, A. (2012). Spor eğitimi modeli ile işlenen voleybol derslerinin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişimi düzeylerine etkisi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çelik, Z. (2011). Basketbol öğretiminde farklı öğretim yöntemlerinin öğrencilerin öğrenme alanları üzerine etkisi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Güneş, B. (2017). Basketbol ünitesinde taktik oyun yaklaşımının lise öğrencilerinin bilişsel duyuşsal ve psikomotor erişimi düzeylerine etkisi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Harmandar, İ. H. (2004). Beden eğitimi ve spor' da özel öğretim yöntemleri. Ankara: Nobel.
- Karasar, N. (2007), Bilimsel araştırma yöntemi. Ankara: Nobel.
- Koyuncuoğlu, K. (2015). Spor eğitimi modeli ile işlenen jimnastik derslerinin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişimi düzeylerine etkisi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kuru, C. & Savaş, S. (2008), Temel basketbol teknik-taktik ve örnek çalışmalar, Ankara: Ata.
- MEB (2006). İlköğretim Genel Müdürlüğü, İlköğretim Beden Eğitimi (1–8. Sınıflar) Dersi Öğretim Programı, Ankara.
- Melograno, Vincent, J. (1997). Designing the physical education curriculum. Champaign: Human Kinetics.

- Metzler, M. W. (2005). *Instructional models for physical education*. United States of America: Holcomb Hathaway, Inc.
- Mirzeoğlu, D. (2000). Voleybol dersindeki davranışların öğreniminde yapılandırmacı öğrenme etkinliklerinin öğrencilerin erişim düzeyine etkisi, Doktora Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Orbeyi, S. ve Güven, B. (2008). Yeni ilköğretim matematik dersi öğretim programının değerlendirme ögesine ilişkin öğretmen görüşleri. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 4(1), 133-147.
- Öncü, E., Gürbüz, B. & Tunçkol, H. M. (2015). "The Psychometric Properties of the Basketball Attitude Scale" ERPA International Congress on Education, 162, 4-7 June, Athens, Greece.
- Özmen, Ö. (1999). *Çağdaş sporda eğitim üçgeni*. Ankara: Bağırhan.
- Pehlivan, Z. & Alkan, G. (2010). Beden eğitimi dersinde işbirlikli öğretim yönteminin duyuşsal özellik ve motor beceri erişim düzeyine etkisi. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 5 (1), 157.
- Sert, N. (2008). İlköğretim programlarında oluşturmıcılık. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 4 (2), 291-316.
- Siedentop, D., Hastie, P. A., & Van der Mars, H. (2011). *Complete guide to sport education* (2nd ed.) pp. 5-20. USA: Versa.
- Sural, V., & Savaş, S. (2016) Farklı öğretim yöntemleriyle işlenen basketbol dersinin öğrencilerin psikomotor erişim düzeylerine etkisi, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 25(1), 345-360.
- Tamer, K. (1987). *Beden eğitimi ve oyun öğretimi*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi, No: 101 s. 2.
- Tamer, K. & Pulur, A. (2001). *Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri*. Ankara: Kozan.
- Türkiye Basketbol Federasyonu, (2017). 1. Kademe antrenör kursu uygulama sınavı. <http://www.tbf.org.tr/tbf/kurullar/egitim-kurulu/egitim-kurulu-faaliyetleri/lists/egitim-kurulu-faaliyetleri/1-kademe-e-antren%C3%B6r-kurslar%C4%B1> sayfasından erişilmiştir.
- Ulaş, M. (2014) Temel basketbol eğitiminde eğitsel oyun ile öğretimin 10-12 yaş grubu çocukların bilişsel ve psikomotor gelişim düzeylerine etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yöndem, Z. D. & Taylı, A. (2010). *Bilişsel gelişim ve dil Gelişimi*. Alim Kaya (Ed.), eğitim psikolojisi Ankara: Pegem